

**Błogosławiona  
Karolino,  
świeć nam przykładem...**

Materiały z XI Konkursu Poetycko-Plastycznego zorganizowanego  
przez Zespół Szkolno-Przedszkolny,  
Publiczne Gimnazjum im. Bł. Karoliny Kózkówny w Woli Radłowskiej,  
Samorządowe Centrum Edukacji w Tarnowie

Wola Radłowska 2013/2014

**Honorowy Patronat:**

Biskup Tarnowski – Andrzej Jeż  
Małopolski Kurator Oświaty – Aleksander Palczewski  
Marszałek Województwa Małopolskiego – Marek Sowa  
Starosta Powiatu Tarnowskiego – Roman Łucarz  
Burmistrz Miasta i Gminy Radłów – Zbigniew Mączka

**Skład Komisji Konkursowej:**

mgr Bernadeta Styczeń – przewodnicząca  
mgr Jadwiga Bieś  
mgr Kazimierz Działak  
mgr Karolina Kosiarska  
mgr Ryszard Ostrowski  
mgr Krystyna Putała  
ks. Zbigniew Szostak

**Okładka:**

Bartosz Cholewa, PG w Oleśnie

**Zdjęcia prac:**

Łukasz Pochroń

**Opracowanie:**

Jadwiga Bieś  
Kinga Kwapniewska  
Krystyna Putała

**Wydawcy:**

Zakłady Graficzne „DRUKARZ” Sp. z o.o.  
33-100 Tarnów, ul. Braci Saków 5  
tel. 14 621 22 46, tel./fax 14 621 17 41  
www.drukarnia-drukarz.pl  
e-mail: drukarz-biuro@tarman.pl  
Zespół Szkolno-Przedszkolny w Woli Radłowskiej,  
Publiczne Gimnazjum im. Bł. Karoliny Kózkówny  
tel. 14 678 20 38, strona internetowa www.zspwolaradlowska.pl  
e-mail: zspwr@interia.pl  
Urząd Miejski w Radłowie, ul. Kolejowa 7

**ISBN 978-83-62249-33-6**

nakład: 500 szt.

**Druk:** Zakłady Graficzne „DRUKARZ” Sp. z o.o.  
33-100 Tarnów, ul. Braci Saków 5

## Słowo Biskupa Tarnowskiego

Od dnia męczeńskiej śmierci bł. Karoliny Kózkówny minęło już prawie 100 lat. Zmieniają się pokolenia i odchodzą świadkowie tamtych wydarzeń, lecz świadectwo życia bł. Karoliny nadal pozostaje poruszające i niezmiennie aktualne. Bł. Karolina wydaje się nieustannie przypominać, iż każdy może zostać świętym. Ta zwyczajna dziewczyna zawstydza innych swoim pięknym życiem. „Święci są po to, ażeby zawstydzać” – mówił bł. Jan Paweł II w Tarnowie, w dniu 10 czerwca 1987 r.

Bez cienia wątpliwości bł. Karolina przemawia językiem szczególnie bliskim i zrozumiałym dla swoich rówieśników – ludzi młodych. Łączy ich bowiem z Nią ten sam młodzieńczy entuzjazm. Teologowie powtarzają, że „łaska buduje na naturze”. Można by powiedzieć, że również łaska młodości buduje na naturze młodości, na jej wielkich pragnieniach radykalizmu, przemiany świata i własnego rozwoju. Bł. Karolina od dzieciństwa na poważnie obrała sobie świętość za cel życia. Swoim zaś rówieśnikom pomaga wytyczać sobie jasno określone cele oraz dostrzegać zbieżność własnych pragnień z ideałami Ewangelii. Świadkowie zeznający w procesie beatyfikacyjnym poświadczali, iż Karolina była dziewczyną pogodną, wesołą i bardzo szczęśliwą w swym prostym i niełatwym życiu. Uważne spojrzenie na życie bł. Karoliny jeszcze raz nas przekonuje, że na miano męczennicy, czyli świadka Chrystusa, „zapracowała sobie” nie tylko w ostatnich godzinach swego krótkiego ziemskiego życia. Stać Ją było na ofiarowanie życia Bogu, ponieważ Go poznała i umiłowała ponad wszystko i żyła tylko dla Niego.

Od ogłoszenia Karoliny Kózkówny błogosławioną, na Jej temat powstają liczne wiersze, pieśni, obrazy, przedstawienia i prace naukowe. W ostatnich latach zostało przeprowadzonych wiele inicjatyw, których celem jest krzewienie kultu Błogosławionej. W szereg różnych cennych działań przybliżających postacią bł. Karoliny znacząco wpisuje się Konkurs Poetycko-Plastyczny pod ha-

słem: „*Błogosławiona Karolino, świeć nam przykładem*” organizowany przez Zespół Szkolno-Przedszkolny i Publiczne Gimnazjum im. bł. Karoliny Kózkówny w Woli Radłowskiej. XI edycja tego konkursu, na którą nadesłano 1 492 prace, pokazała, jak bardzo bliska jest postać bł. Karoliny współczesnym Jej rówieśnikom. Wyrażam głęboką radość z tego powodu i zarazem dziękuję wszystkim, którzy krzewią i kontynuują tę niezwykle wartościową inicjatywę.

Gratuluje z serca wszystkim organizatorom i uczestnikom Konkursu Poetycko-Plastycznego, życzę, aby bł. Karolina pomagała na nowo odkrywać wartość człowieczeństwa, piękno naszej wiary i drogę rzeczywistego umiłowania Boga.

† Andrzej Jeż  
BISKUP TARNOWSKI

Tarnów, dnia 14 lutego 2014 r.

**szkoły podstawowe IV-VI**

### **Twój obraz...**

Błogosławiona Karolino,  
Chcę, żeby moja modlitwa,  
Była inna, niż wszystkie,  
Rozmowa, nie myśli gonitwa.

Ty jesteś taka młoda, a mądra.  
Ideał w obrazu ramach.  
Ja, zapatrzona w Ciebie,  
Szczерze, bez reszty oddana.

Kiedy wieczór zamknie  
Ostatnie dnia mruganie,  
Z obrazu spływa na mnie  
Dziwne oczarowanie.

Kłęczę przed Tobą, patrzę na Ciebie.  
Zwierzam się. Proszę. Milczę.  
Wstaję, mam siłę, radość.  
Już mogę wszystko.

Krzyże codzienne znosić cierpliwie,  
Pokonać niepokoje.  
Powiedzieć prawdę, pomóc w potrzebie.  
Odważne serce moje.

Gabriela Kurzeja  
SP w Młynczyskach  
**I miejsce**

## **Moja wiara**

Wierzę w Ciebie, dobry Panie,  
Wierzę w Twoje nauczanie.  
Wierzę w na krzyżu konanie,  
Wierzę w Twoje zmartwychwstanie.

To ta wiara w Ciebie Jezu,  
Pokazuje drogę mi.  
I prowadzi do bliźniego,  
I otwiera przed nim drzwi.

Mym uśmiechem, dobrym słowem  
Obdaruję bliskich dziś.  
W zamian dadzą mi to samo,  
Bo ja jestem szczęściem ich.

Jezu drogi, dzięki Tobie  
Wiem, co najcenniejsze jest.  
Jest to drugi zwykły człowiek,  
Jego szczęście, radość, łzy.

Obiecuję Tobie Jezu  
I postaram bardzo się  
Być przykładem młodszym dzieciom  
I pomagać, gdy im źle.

Patryk Faron  
SP w Młynczyskach  
**I miejsce**

## **Każdy diabeł rogi ma...**

Każdy diabeł rogi ma  
I kusi nas do złego.  
Zaufajmy Chrystusowi,  
Nie stanie się nic złego.

Kiedy ktoś się cieszy,  
Cieszymy się i my.  
Lecz gdy płacze,  
Otrzymy mu łzy.

Życie nie jest kolorowe,  
Jak się nam wydaje.  
Nie smućmy się  
I módlmy się wytrwale.

Klaudia Wyżycka  
SP w Młynczyskach  
**I miejsce**

### **Chcę się nauczyć...**

Chociaż trudno mi zrozumieć,  
Jak musiałeś kochać ludzi,  
Chcę nauczyć się i umieć  
Żyć w tej prawdzie, nie obłudzie.  
Kochać Ciebie nie jest proste.  
Postępować tak, jak chciałeś.  
Ale ciągle o to proszę:  
Daj mi siłę. Miłość dałeś.

Wanessa Osyszko  
SP w Wierzchosławicach  
**I miejsce**

### **Lekcja plastyki**

Smutne były te kartki,  
Każda pusta i biała,  
Póki na nich postać  
Karoliny Kózki nie powstała.

I oto opowieść niezwykła  
Snuje się i intryguje –  
Młoda dziewczyna modli się żarliwie,  
Z zapalem wielkim pracuje.

Nagle na nią opada  
Czyjaś ręka zdradliwa,  
Płacze się nić jej życia  
I powoli urywa.

Jaśniej już nasze kartki  
I blask niezwykły z nich bije,  
To Karolina sprawiła –  
W naszych sercach wciąż żyje.

Julita Wieczorek  
ZS w Brzeźnicy  
**II miejsce**

### **Prośba do bł. Karoliny**

Patrzę na piękne jasne oblicze  
i lata Twe młode w myślach swych liczę –  
ze łzami w oczach.

Twoja śmierć za wcześnie przyszła,  
ale Bóg Cię potrzebował i dla Cię niebo szykował  
na pewno.

Za swe czyny jesteś już błogosławiona,  
za pokorę i niewinność uwielbiona –  
przez każdego.

Tak pobożna i tak skromna  
byłaś Ty.

Teraz jesteś w Boga Ojca domu,  
całe życie szłaś tą drogą w Jego stronę –  
Karolino.

Naucz mnie tej drogi prostej bez zakrętów,  
daj wskazówki, by nie błądzić wśród odmętów –  
Karolino.

Iwona Nasiadka  
SP w Woli Radłowskiej  
**II miejsce**

### **Wspomnienie**

Tam na polanie,  
Stoi grusza,  
Smutna, pochylona  
Tak jak Karolina kiedyś  
Przez Moskala została zraniona.

Las szumi,  
Strumyk wciąż płynie.  
Echo dalej niesie  
Wieść o Karolinie.

Tłumy przybywają,  
Przed Jej grobem,  
W Sanktuarium  
Głowy pochylają.

Modlitwa do Boga  
Została wzniesiona.  
Karolina jest błogosławiona.

Pod tą gruszą,  
Pośród głuszy,  
Niejedno serce  
Czasem się wzruszy.

Patrycja Wierzycka  
SP w Młynczyskach  
**II miejsce**

## **Życie z Bogiem**

Mego Boga zawsze w sercu mam.  
Z moim Bogiem zawsze radę dam.  
W trudnych chwilach on pomaga mi,  
Aby zdobyć mój świętości szczyt.  
Och, Ty moja Karolino ukochana,  
Przez swoje męczeństwo życie piękne miałaś,  
Siłę swą duchową z Jezusa czerpałaś,  
By w dzisiejszym świecie młodzież przykład miała.  
Bądź Ty uwielbiony mój najdroższy Boże.  
Moją ufność dzisiaj w ofierze Ci złożę.  
I za to żeś cierpiał na krzyżu swe męki,  
Dążę ku Tobie, aby być świętym.  
Przez chrzest w kościele jestem razem z Tobą,  
Miłuję Cię szczerze  
I mocno w Ciebie wierzę.  
Wyznaczasz mą drogę światełka promieniem,  
Jesteś moja mocą i moim natchnieniem.

Sandra Żelazna  
SP w Kałuszynie  
**II miejsce**

## **Sens życia**

W wierszach, filmach i poezjach,  
Zapomniany wciąż nasz Chrystus.  
Z którym idziesz krętą drogą,  
Pełną znaków, dóbr i przysłów.  
Prowadzący przez niebiosą,  
Pokazuje szczęście życia.  
W którym najważniejszą cząstką,  
Jest ta miłość, ta jedyna,  
Którą lustrem przenikliwym,  
Widzi w każdym Jezus Chrystus.  
Nie poddawaj się,  
Idź dalej!  
Biorąc przykład,  
Z tych najwyższych.  
Karolino!  
Choć odeszłaś tak daleko,  
Nie zapomnę Ciebie nigdy.  
Żyjąc wiernie i pokornie,  
Kończąc męką i pogardą.  
Uświadamiaj nas codziennie,  
Jak zaufać Chrystusowi.  
I żyć zgodnie z swym sumieniem,  
Być dla Boga i dla Ciebie.



Rozalia Makarska  
SP w Ryglicach  
**II miejsce**

## **Karolina Kózkówna**

Gdy w południe dobre słońce  
Oświetliło pola z nieba,  
Ktoś położył się na łące.  
Ktoś po kromkę sięgnął chleba.

Ktoś za pługiem włączył nogi.  
Ktoś znudzony patrzył w chmury.  
Jedni budowali drogi,  
Drudzy budowali mury.

Jeden krzyczał na stojąco,  
Drugi ganił cudze winy,  
Trzeci liczył miedź brzęczącą,  
Czwarty zbierał okruszyny.

A na końcu cichej wioski,  
Przy kapliczce rośnie brzoźka,  
Tam oddaje swoje troski,  
Karolina z domu Kózka.

„Boże, gdyby człowiek Ciebie  
Raz pokochał z taką siłą,  
Z jaką Ty go kochasz w Niebie,  
Inne życie by tu było.

Daj mi siłę, dobry Boże,  
Bym w miłości nie ustała.  
Choćbym miała cierpieć może,  
Choćbym oddać życie miała.”

Nie minęło dni zbyt wiele,  
Wioska nie jest już spokojna.  
Biją w trwogę przy kościele  
Dzwony. Idzie śmierć i wojna.

Otrzymała z Wysokości  
Miłość, której nie dorówna  
Żadne zło. I z tej miłości  
Nie poddała się Kózkówna.

Maciej Mitoraj  
ZS w Grabinach  
**III miejsce**

### **Wizerunek**

Ile razy patrzę na Twój  
Wizerunek  
Dostrzegam białą chustę  
Osłoniłaś głowę  
Osłoniłaś serce  
Zakryłaś dziewczęcą część  
Białą flagą  
Niewinności  
Poddałaś się zupełnie  
A jednak zwyciężyłaś

Wiktoria Januszek  
SP w Ładnej  
**III miejsce**

### **Karolino, jesteś dla nas przykładem**

Tyle lat minęło,  
a nadal o Tobie myślimy.  
Tyle lat minęło,  
a nie zapomnieliśmy,  
jak tam w błotnistym lesie  
godności dziewczęcej broniłaś.  
Niezwykłym człowiekiem,  
kochającym i dobrym byłaś.  
Skąd ta siła i wiara, odwaga ogromna?!  
cichy kościół...  
w nim Jezus...  
i modlitwa skromna...  
Jesteś wzorem do naśladowania,  
nadziei i wiary odnawiania.

Anna Ramian  
SP w Zakliczynie  
**III miejsce**

### **Modlitwa**

Od dawnych moich lat,  
Kiedy jeszcze małym dzieckiem byłam,  
Kochałam połamane drzewa,  
Smagane przez wiatr kwiaty.  
Kochałam wszystkie małe stworzenia  
Oraz mamę i tatę.  
Dziś u stóp Boga klęczę  
Jak żebrak na ulicy  
I proszę Go, aby mi dał łaskę wiary.  
A Tobie Jezu kazali zejść z krzyża  
W godzinie śmierci,  
Lecz tu ja Ci stanęłam przed oczyma  
Jako jedno z zagubionych Twoich dzieci.  
Ty zostałeś do końca,  
Aby przygotować mi ucztę w Królestwie  
Swego Ojca.

Norbert Kucmierz  
SP w Radłowie  
**III miejsce**

### **List do bł. Karoliny**

Piszę ten list do Ciebie,  
bo jesteś wysoko, w niebie.  
Stamtąd patrzysz na świat,  
na cały ten ziemski ład.

Ty wszystko wiesz i widzisz,  
pomagać Ty się nie wstydzisz.  
Modlisz się często w moim śnie,  
proszę, pomódl się też za mnie.

Bym uczciwy był, koleżeński,  
odważny i przyjacielski.  
Bym dobrym chłopcem był,  
radośnie lecz skromnie żył.

Na koniec listu mego  
przyrzec Ci chcę na niego,  
że będę myślał o Tobie,  
o innych, nie tylko o sobie.

Karolina Kudzia  
PSP w Uszwi  
**wyróżnienie**

### **Radość od Karoliny**

Radość, którą Karolinka świeci,  
może porwać dzisiaj dzieci,  
aby Pana Boga chętnie poznawały  
i całym serduszkiem gorąco kochały.

W wierze odważne były jak Ona,  
choć nie ich udziałem męczeńska korona.  
starały się zawsze pięknie żyć,  
by kiedyś z Nią w niebie być.

Judyta Potoniec  
SP w Młyńczyskach  
**wyróżnienie**

### **Życ z Tobą Chryste**

Przyszedłeś do mnie w zwykły dzień  
Pod dwoma postaciami.  
Od tego dnia nie jestem sama.  
Ty, Chryste, jesteś ze mną całymi dniami.

Życ z Tobą Chryste chcę  
I Tobie cześć oddawać,  
Bo kocham Cię i cieszę się,  
Że mogę Cię wznawać.

Ty, Chryste, siły dajesz mi,  
Gdy ciężko mi jest w życiu.  
Od razu barki lżejsze są,  
Bo wiem, że jesteś ze mną – choć w ukryciu.

Na skale zbudować swój dom chcę,  
Byś w nim zamieszkał Boże  
I nigdy nie zaprę się Ciebie,  
Boś Ty jest dla mnie wzorem.

Agnieszka Wierzycka  
SP w Młynczyskach  
**wyróżnienie**

## **Radość życia**

Radością życia dzielimy się z wszystkimi.  
Radością życia cieszymy się z innymi.  
Wspólnie radujmy się chwałą Chrystusa,  
Umacniajmy swoją wiarę w Syna Bożego – Jezusa.  
Bądźmy pomocni dla innych ludzi,  
Niech co dzień miłość do świata nas budzi.  
Cieszymy się z każdej przeżytej chwili,  
Byśmy w Pana Boga nigdy nie zwątpili.  
Wszyscy razem żyjemy w jedności,  
Niech Pan Bóg zawsze w naszym sercu gości.  
Jezu mój kochany, mocno w Ciebie wierzę  
I całe moje życie składam Ci w ofierze.

Anna Zych  
SP w Radłowie  
**wyróżnienie**

## **To nie bajka!**

Pod borem, pod lasem  
Malutka chatka.  
W niej ubodzy rodzice i  
Dzieci gromadka.

Wśród dzieci  
Jasnowłosa dziewczynka.  
Imię jej piękne,  
Zwie się Karolinka.

Karolinko! Piękny kwiecie!  
Tak krótko byłaś na tym świecie.  
Teraz jesteś w niebie,  
A ja, dziecię, modłę się  
Do Ciebie.

Katarzyna Czyż  
PSP nr 9 w Dębicy  
**wyróżnienie**

### **O Karolinie Kózce**

O Karolino Kózko,  
Tyś jak promyczek na niebie,  
co rozjaśnia ciemności,  
pomagasz dzieciom  
będącym w potrzebie.  
Tyś znak odwagi  
i mądrości wielkiej  
choć zginęłaś młodo  
z reki Moskala  
jesteś nadal mile wspominana.

Kamila Pajdo  
SP w Woli Radłowskiej  
**wyróżnienie**

### **Znajomy Kwiat**

Karolino! Widzę... Czuję...  
Zakwitasz... w milczeniu niczym  
biały kwiat niesprzeciwiający się niczemu.  
Jest w Tobie miłość, pomoc, wiara i nadzieja.  
Proszę Cię, pomóż mi się stać  
choćby jednym płatkim Ciebie.

Być jednym płatkim twego kwiatu  
to mój cel.  
Nadzieja trwa wiecznie,  
że kiedyś nim będę.  
Postaram się być  
taka jak Ty, czysta, niewinna, szczerza  
do końca moich ziemskich dni.

**gimnazja**

### **Jesteśmy rodziną**

Przekładamy zmierzchy i świty  
w rodzinnym kalendarzu życia.  
Pracujemy uczciwie przez sześć dni,  
by siódmego wytchnienie uchwycić.  
Cieszymy się widokiem stokrotki  
nieśmiało błędzącej po łące,  
podziwiamy pracę stwórczą Boga  
licząc tajemnicze kropki na biedronce  
i wtedy jesteśmy rodziną.

Jemy chleb z niewidocznym krzyżem  
narysowanym ręką babci,  
dzielimy się opłatkiem przy choince,  
jajkiem, wachając fiołki lub hiacynty  
na niezwykłym,  
świętością zaczarowanym stole.  
Robimy sobie psikusy,  
kto kogo zabawniej oszuka,  
wynajdujemy najczulsze słowa  
i wtedy jesteśmy rodziną.

Chodzimy na palcach, gdy ktoś jest chory.  
Ukrywamy strach i smutek.  
Robimy herbatę malinową,  
zawsze ktoś komuś sprawdza czoło  
i wtedy jesteśmy rodziną.



Maciej Henryk Modzelewski  
NG „Siódemka” w Białobrzegach  
**I miejsce**

## **Modlitwa do Anioła Stróża**

Aniele Strózu  
z rozpostartymi skrzydłami  
z poświatą dźwięków harfy zamiast aureoli  
strzeż mojej nietykalności osobistej  
i swobody myślenia  
daj mi siłę do pozostania dobrym  
pomóż odnaleźć się w labiryncie i pułapkach informacji  
nie chroń mnie przed złymi  
(bo nawet tobie to się chyba nie uda)  
ale pozwól je zrozumieć  
i owoić  
podtrzymuj mnie na duchu  
gdy wątpię  
weź za rękę i zaprowadź do filharmonii  
powstrzymaj mnie gdybym chciał przejść na drugą stronę  
widząc inność  
przysiądź na ramieniu  
między cięciwą okręgu a liczbą atomową pierwiastka  
pokaż zmęczone zaczerwienione z wysiłku słońce  
pochylone ku zachodowi  
i spraw żeby podziwiali je wszyscy

Maciej Henryk Modzelewski  
NG „Siódemka” w Białobrzegach  
**I miejsce**

## **Pomiędzy**

Pomiędzy ciszą a krzykiem  
jest tyle szeptów i westchnień,  
pomiędzy zmierzchem i świtem  
oślepiająca jasność  
i nieprzenikniona ciemność się mieści,  
pomiędzy czernią a bielą  
jest wiele odcieni szarości,  
pomiędzy życiem a śmiercią  
tak wiele jest miłości.

Maciej Henryk Modzelewski  
NG „Siódemka” w Białobrzegach  
**I miejsce**

## **Wolontariusz**

Jest zimno.  
Mój oddech w lodowy pył się zamienia.  
Stoję na ulicy.  
Zbieram do puszki marzenia.  
Starsza pani w sztucznym futerku  
wrzuca mi kilka haustów tlenu dla małego dziecka.  
Dziewczyna z filuternymi iskierkami w oczach zagaduje mnie  
i dorzuca parę śrubek urzędnika,  
potrzebnego dziecięcemu oddziałowi pewnego szpitala.  
Miły pan podpierający się laską, też coś tam dokłada.  
Wszystkich obdarowuję uśmiechem,  
czerwonym serduszkami,  
i słowem „dziękuję”.  
Puszka jest coraz cięższa.  
Wypełnia się spełnionymi pragnieniami.  
Jest mi cieplej,  
choć mój oddech w lodowy pył się zamienia.  
Ciągle stoję na ulicy.  
Wciąż zbieram do puszki marzenia.

Justyna Krakowska  
Gimnazjum w Szywnoławach  
**II miejsce**

Gdy ranek wstaje, budzi się życie,  
Promienie słońca wpadają przez okno mego pokoju.  
Wiem, że czeka mnie dobry dzień.  
Z uśmiechem na twarzy wychodzę do ludzi,  
Do młodych, starych, strudzonych i zaspalonych.  
Ciepłym pozdrowieniem, życzliwym spojrzeniem  
Rozpalam iskierkę  
W sercach znudzonych życiem codziennym.  
Żyję dla innych, nie tylko dla siebie,  
Dzielę się szczęściem, daję nadzieję.  
Uśmiech jest zaraźliwy, rozświecila mroki życia,  
Nic nie kosztuje, a jest tak potrzebny.  
Nie bójmy się radości, nie wstydzmy się jej.  
Niech codziennie w naszym sercu gości,  
A świat nabierze kolorów.

Joanna Jachimek  
PG w Radłowie  
**II miejsce**

## **Światłość**

Weszli do lasu

I

Stała się ciemność

Biegła biegła biegła

Uciekając przed Ciemnością

Biegła do Światła

Była Ciemność

I

Ból

Ból straszny

Zamknęła oczy

I

Stała się ŚWIATŁOŚĆ

.....

Zmęczeni ludzie idą

Drogą

To ten sam las

Droga ta sama

Ale to Droga Pana

I

Jej

Zmęczeni ludzie idą

Drogą

Niosą ciemność

I krzyże i Krzyż

Idą

A Ona

Gwiazda Ludu

Prowadzi ich do Światła

I w nich

Staje się ŚWIATŁOŚĆ

Gabriela Klimczyk  
Gimnazjum w Mogilanach  
**II miejsce**

## **Co to jest radość?**

Mała biedronka na różowym kwiatku?

Nowe auto dopiero kupione w salonie?

Tęcza, która niebo barwami okrywa?

Pani młoda w jedwabnym na głowie welonie?

Kwiat, który zakwitł po dwuletniej przerwie?

Lizak w pulchnej dłoni małego chłopczyka?

Kromka chleba podana biednemu włóczędze?

Słońce, które ciepłem promieni przenika?

Wygrana w konkursie lub los na loterii?

Dziecko w łonie matki, tak oczekiwane?

Huczne urodziny z tysiącem prezentów?

Niepotrzebne buty biednemu oddane?

Matka, która tuli do serca swe dziecko?

Jabłoń obwieszona jabłkami złotymi?

Radość – to po prostu całe nasze życie.

Radością życia, dzielimy się z innymi!

Justyna Kupiec  
Gimnazjum nr 1 w Dąbrowie Tarnowskiej  
**II miejsce**

### **Przewodniczka**

Wiara kluczem  
Otworzy każde drzwi  
Nadzieja radością  
Stworzy lepszy dzień  
Miłość ziarnem  
Rozkwitnie kiedy chcesz

Błogosławiona Karolina  
Przekazała tych cnót cel

Justyna Kupiec  
Gimnazjum nr 1 w Dąbrowie Tarnowskiej  
**II miejsce**

### **Droga**

Pobożną drogą  
Chodziłaś co dzień  
By z tchnieniem wiatru  
Móc dla każdego  
Zostawić znak  
W imię Tego  
Który nadzieją  
Rozświećla nasz żywot

Ty usłyszałaś Jego wołanie

I dziś spoglądasz  
Z Królestwa Wiecznego  
Do nas proszących  
O miłość drugiego

## **Przeprowadź mnie**

Przeprowadź mnie przez wyboistą drogę  
ze światel i cieni,  
bym nie potknęła się o zło.  
Przeprowadź mnie przez ranę ogromną  
w moim sercu.

Przeprowadź mnie przez ruchome piaski  
dobrych i złych uczynków,  
Zapadam się w nie,  
Wspomnienia poruszają moje sumienie,  
A dobro zrzuca linę w przepaść.

Przeprowadź mnie przez ciernie ostre,  
Przez ten ból sobie zadawany,  
Przez samotne rozdroża  
Przeprowadź mnie.

Przez rozległe cienie bez drogowskazów  
Przeprowadź mnie.  
Wskaż jasność na końcu ścieżki  
I pozwól przejść stopą nieporanioną.  
Oblicze Jasne...  
Promienne,  
Szlachetne i czyste,  
Boś światłem,  
które mnie przeprowadzi.  
Wierzę...

## **Jak żyć?**

Tyle dookoła zła  
Tyle bólu nędzy i rozpacz  
Nieme krzyki nienarodzonych  
Łzy spływają po twarzach osieroconych  
Mrok spowił ludzkie serca.

Znowu odnotowali samobójstwo  
Kolejna, tak mała niewinna dusza  
Wzleciała ku niebu  
Nieprzyjemna ziemia przytuliła  
wątle ciało.

Czy tak musi być?  
Wał-rudzka lilijko  
Powiedz: Jak żyć?  
Zaufać człowiekowi,  
gdy w serce wbija sztylet  
słowa złego?  
Spowite mgłą nasze oczy,  
Idealnie utkana pajęczyna kłamstw,  
Arcydzieło.

Gdzieś w zimnym pokoju  
Kuli się dusza człowieka w depresji.  
Okaleczone są jego myśli, które już nigdy  
nie wzleczą ku niebu.  
Okaleczone słowa cichym szeptem  
wykrzywane.

Okaleczone czyny jego rąk, które zawsze  
pomagać chciały.  
Lecz teraz nie ma siły, by wstać...  
Jest aniołem, który zapomniał,  
Jak się lata.  
Powiedz, jak wstać?  
Gdy chore nogi.  
Komu zaufać?  
Gdy wiary w nas brak.  
Jak żyć?  
Kiedy nie ma dla kogo.

Cicho wietrzyku, cicho południowy.  
Swą piosenkę skończ strumyku,  
Ucisz nuty fal.  
Świerszczu mały schowaj nuty  
W szat zielony płaszc.

Oto słyszę głos jej ciepły  
Drżący niczym liść na wietrze.  
Mówi cicho, szeptem prawie,  
Że warto zaufać Temu,  
Który dla życia Swe Życie  
oddał.  
Oddać Mu myśli i samych siebie.  
Tak tylko można odkryć  
Świętości blask.

## **Moja laurka**

Przystanąłem.  
W przydrożnej kapliczce  
miłosierne oczy Boga zapytały:  
– Quo vadis?

Goniąc myśli, chwytam  
w locie błyskotliwe odpowiedzi.  
Pustka.  
Milczę zawstydzony.

Pozwól mi Boże pofrunąć  
z niebieskimi ptakami.  
Poszukam silnych słów  
w innym krajobrazie myśli.

Pod gruszą dogonił mnie  
wstyd, który wykrzyczał  
w twarz  
odpowiedź prostą.

Chwyciłem ją w dłonie.  
Oblepiła moje piętnastoletnie serce  
i już wiem, niech mnie prowadzi:  
Wiara, Nadzieja, Miłość.

Gotowy na odpowiedź  
bezgłośnie poruszam ustami.  
Idąc ostatnią drogą pewnej dziewczyny,  
różańcem maluję laurkę do nieba.

Konrad Mosior  
ZS w Brzeźnicy  
III miejsce

## Rozważania przy grobie błogosławionej Karoliny

Przy Twoim grobie na chwilę przystaję,  
rozważam: jak szybko życie kruchym się staje.  
Widzę tu mądrą, radosną dziewczynę  
zwyczajną i prostą  
w myśli i czynie.

Pan Cię nie szczenił,  
choć mocno Cię kochał.

Próbując Twą wiarę  
i siłę woli.

Jak Abraham na próbę wystawił,  
czekając świadectwa i Twojej ofiary.

Wiary ustrzegłaś, Pan się nie zawiódł.  
Jesteś z Nim w niebie,  
bo tam Cię zabrał.

Pamiętaj o nas w każdej godzinie,  
wyproś u Pana polskiej rodzinie:  
łaskę pokoju i chleb na stole,  
odsuń choroby, wszelkie niedole.

Bo naród polski jest w ciągłej potrzebie  
Twojej modlitwy.  
i wierzy w Ciebie.  
Módl się za nami i chroń nas od złego,  
Twój naród prosi  
Módl się za niego.

Jakub Boryczka  
Gimnazjum w Oleśnie  
wyróżnienie

## Odrodzona

Błogosławiony Kwiat, Męczennica,  
Z sercem i duszą dziewicy.  
Na cmentarzu trzy tysiące osób, dziś trzydzieści tysięcy,  
A może trzy miliony?

Kiedy zabił ją ten żołnierz?

...

I tęsknota, i nadzieja,  
I siła.

I każdy z ufnością wierzy,  
Że ideał może ożyje,  
Że taki człowiek nie ginie bez śladu.  
I chociaż ścieżki zarosną,  
I drzewa staną się sędziwe  
W pamięci męczeństwo,  
Kwiat ścięty odżywa jak życie odrodzone na nowo,  
Jak trawy, które zakwitają i umierają,  
I wzrastają świeże  
Tak błogosławiony Kwiat wzrasta.

A może już w trzydziestu milionach.

Aleksandra Sroka  
ZS w Rozdziale  
**wyróżnienie**

## **Wołanie na ziemię**

Mamusi moja kochana  
Nie martw się o mnie tak z rana  
I nie płacz po nocach tyle  
Uśmiechnij się choć na chwilę

Ja jestem tuż obok ciebie  
Braciszka w kołysce kolebię  
Płaczę i śmieję się z wami  
Choć mnie nie widać czasami

Choć cierpień tyle miałam  
To świat ten ukochałam  
Wybaczam za to jemu  
Oprawcy mojemu

Lecz mam teraz mnie słuchaj  
Wszystkich ode mnie ukochaj  
I nie martw się o mnie, o siebie  
Bo jest tu też miejsce dla ciebie

A gdy spotkasz tego żołnierza  
Co nie chce lecz w złą stronę zmierza  
Ucałuj, pociesz go proszę  
Bo jego myśli nie znoszę

Gdyż martwi się o swą duszę  
A ja mu pomóc muszę  
Choć zniszczył me lata młodzińcze  
Modlitwę wysłał w udręce

Zanieście ją do nieba  
Bo wszystkim zbawienia potrzeba  
Z waszymi prośbami do Boga  
Dla mnie już prosta droga

Więc teraz gdy kończę wołanie  
Jak Jezus nauczanie  
Niech każdy lepiej posłucha  
A szepnę słówko do ucha

Że chociaż człowiek ubogi  
Ma wybór i różne drogi  
Niech idzie przez życie z Bogiem  
Co dobrem czystym się zowie



Tomasz Światłowski  
Gimnazjum w Oleśnie  
wyróżnienie

## Karolina

i rozbrzmiewał brzask tysiącem dzwonek  
dzikich cykad bezdusznym dokuczaniem  
i kwiliła noc opluta dniem  
a zmierzchała mgła  
i świt jej błogosławił błękitem

demony błyszczwały  
mocą szatana skryte pod twarzą człowieka  
droga z lasu niczym serpentyna rozwijała się  
swoją długością niedobyta

później mówił  
że pachniała błękitem  
że to męczennica o zapachu fuksji  
że nie powinien a zrobił  
że bardzo żałuje

i rozbrzmiewał blask tysiącem dzwonek  
i kwiliła noc opluta dniem  
a krew to wodospad  
nóż to przeszkoda  
a ona to lilia Maryi

i przyjęła ją cicho  
zabawiańska krew

Magdalena Mazur  
Gimnazjum w Szywnaldzie  
wyróżnienie

## Pamięci Błogosławionej Karoliny

Kiedy przyroda obumiera i zasypia  
Słońce wczesnie zachodzi  
Dzień jest krótki i mglisty  
Pragniesz w dłonie, Karolino,  
Pochwyć każdą młodą duszę.  
Pragniesz biegać z nami po łące i gonić motyle  
Lub wpatrywać się w ich skrzydła tęczowe  
Nad każdym kwiatem, młodym życiem pochylając głowę  
Chcesz powiedzieć ile warte jest życie i serce  
Uczysz patrzeć na świat, gdy czasu zabraknie  
Chciałabyś opowiedzieć o swoim zachwycie  
Światem, barwą, muzyką, nauką i życiem  
Swoim ciepłem otulasz jak przyjaciela  
Własną siłę nam dajesz i okruchy mocy  
Pozwalasz się przedrzeć poprzez mroki nocy  
Patrzysz na nas zdziwiona  
Patrzysz zadumana i czujesz, że jesteś tutaj ogromnie kochana  
Ciepły promień i jasny Twe ciało opromienia  
Głos słyszysz młodych, gdy o ratunek prosi  
W stronę tego głosu odważnie wyruszasz  
Chciałabyś wszystkich zamienić w dobrego anioła  
Teraz spoglądasz z góry i w oczu błękicie  
Błogosławisz każdą rodzinę, dziękując za życie.

Jakub Sacha  
PG w Złotej  
**wyróżnienie**

## **Człowiek XXI wieku**

Swoim krótkim życiem  
pokazałaś mi  
młodemu człowiekowi,  
człowiekowi XXI wieku  
jak można zrealizować  
swoje życiowe powołanie.

Pokazałaś mi  
jak można  
iść przez życie  
i być wspaniałym człowiekiem  
jak iść przez życie  
idąc z Chrystusem.

I ciągle mnie zawstydzasz  
i niemal przeraża mnie  
ogrom twej ofiary  
często tak dla mnie niezrozumiałej  
niezrozumiałej dla ludzi  
początku XXI wieku.

Nie przestajesz być  
wzorem heroicznej walki  
walki w obronie czystości  
i wszystkim pragniesz powiedzieć,  
że warto  
warto oddać życie Bogu.

Błogosławiona Karolino  
swoim życiem  
pokazujesz mi  
za św. Pawłem:  
„Żyję już nie ja,  
ale żyje we mnie Chrystus”

Paweł Urbanek  
PG w Radłowie  
**wyróżnienie**

### **Zmierzch**

Jabłka spadają,  
Grusza patrzy,  
Karolina ucieka.  
Ucieka, pada i znów ucieka.  
Karolina umiera.  
Grusza cierpi.

Łukasz Krupa  
PG w Radłowie  
**wyróżnienie**

### **Co my powiemy**

Błogosławiona Karolino!  
Swoim życiem pomagasz nam zrozumieć,  
że świętość mamy w zasięgu ręki.  
Ale jak ją zdobyć w erze komputera i telewizora?  
Ty nie popełniłaś żadnego grzechu.  
My – cały czas je zbieramy.  
Ty – za przewodnika obrałaś Jezusa.  
My – obieramy ciemne moce.  
Więc jak możemy zostać świętymi?  
Mówisz: „żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus”.  
A my, co powiemy?  
Że nie wierzymy tak jak Ty..  
Błogosławiona Karolino, świeć nam przykładem.

Dominika Worek  
Gimnazjum nr 15 w Krakowie  
**wyróżnienie**

## **Modlitwa z błogosławioną Karoliną**

Zatrzymuję się w tym gwarze,  
łapię oddech pełen smogu.  
Choć dokoła same twarze,  
którą mam przypisać Bogu?

Szukam Go błędnym wzrokiem,  
w końcu oczy zwracam w górę.  
Czy niebo zawsze było tak wysokie?  
Takie ciężkie i takie bure?

W kręgu błędnych priorytetów,  
Wśród ciągłego zabiegania,  
W świecie wielkich autorytetów,  
brak mi wzoru do naśladowania.

Stopy me krwawią, chociaż wiem,  
że gładkie są tu podłogi.  
Uciekać pragnę przed złem,  
lecz wszędzie ostrężyny i głogi.

Chwila, czyja to sukienka?  
Nagle coś mi dźwięczy w głowie,  
jak stuletnia piosenka.  
Halo, czy ktoś mi odpowie?

„Chodź i porozmawiaj z Panem,  
zrób znak krzyża i złóż ręce.  
Czy wieczorem, czy nad ranem,  
zamknij oczy. Otwórz serce.”

Tak więc czynię i czuję się różniej.  
Wtem spoglądam w niebo niskie,  
czy ono zawsze było tak wyraźne?  
Takie przejrzyste i tak niebieskie?

Jakie imię ma ta dziewczyna?  
Pełna światła jest jej droga.  
Wietrzyk szumi „Karolina!”,  
jej twarz niby sama Boga.

W ciszy serca jej nauk słucham.  
Ach Karolino, świeć mi przykładem!  
W imię Ojca, Syna, Ducha.  
Amen.

Patrycja Białek  
PG w Radłowie  
**wyróżnienie**

### **Bądź, czuwaj, nie odchodź!**

Bądź wzorem dla każdego człowieka,  
Bądź podporą w trudnych chwilach,  
Bądź ratunkiem, kiedy dzieje się źle,  
Bądź ukojeniem w bólu.  
Bądź – zawsze!

Zostań, kiedy wszyscy mnie opuszczą.  
Wysłuchaj, kiedy nikt nie będzie chciał mnie słyszeć.  
Pomóż, kiedy każdy się ode mnie odwróci.  
Naprowadź, kiedy zabłądzę.  
Czuwaj, kiedy nadejdzie śmierć.  
Proszę, bądź – zawsze!

Natalia Liro  
PG w Radłowie  
**wyróżnienie**

### **Hołd dla Karoliny!**

Przez Chrystusa na ołtarze  
wyniesiona.  
Z Chrystusem na niebiańskich łąkach  
połączona.  
W Chrystusie przez wiernych  
uwielbiona.

Karolino! Patronko młodych!  
Bądź błogosławiona!

## **Błogosławiona**

Skromna perła  
ukryta w chacie  
życie rozpoczyna dla Pana,  
życie rozpoczyna dla bliźnich.

I nie ma egoizmu w modlitwie  
i odmawianiu różańca,  
zespolił się z dłonią  
jak klejnot wzbudzający podziw  
I błyszczy i Ona i On  
I rozpromienia się wiara.

Nagle budzi się lęk,  
Wojenny czas  
w modlitwie rozbudza żar.  
Spokojny dom matki  
żołnierski but depcze.  
I ból

*Nie zważając na młodość wyprowadza  
w las i krzywdzi nieodwracalnie.*

Ręka zhańbiona na wieki  
I czystość zabita  
Nie żyje już dla siebie  
Pozostał klejnot w dłoni  
i pamięć  
I ona silna, bo jak źródło,  
które daje początek.  
Jak źródło rzeki,  
które pozwala wzbierać  
i płynąć,  
Ona jest źródłem,  
Błogosławiona.

## **Droga do Raju**

Zaufanie,  
Liść niesiony przez wiatr,  
Który oddał się w Jego opiekę,  
Podąża za Nim  
Niczym życie szukające wody na pustyni  
Przez kręte ścieżki niesprawiedliwości.  
Nie opadnie,  
Zmierza tam,  
Gdzie niosą go opiekuńcze ramiona,  
Wsluchuje się,  
Słyszy,  
Frunie  
W to miejsce,  
Piękne jak Tatry  
Otulone przez promienie słońca,  
Tam, gdzie Jego ciche wołanie,  
Prawie dotarł.  
Burza,  
Opada,  
Walczy,  
Nie poddaje się,  
Zwycięstwo.  
Dociera do Raju czystego  
Niby serce malutkiego dziecka,  
Do Niego.  
Teraz ogląda to, w co wierzył  
Razem z Nim.  
Dusza jego osiągnęła pełnię szczęścia.

**szkoły ponadgimnazjalne**

## **Wtedy**

Jak schwytać SŁOŃCE  
w siatkę na motyle?  
Jak w dłoniach zamknąć  
blask co się rozlewa  
wzdłuż horyzontu  
i przez paprocie przesącza się hojnie  
nad drzew splątanych unosi się gąszczem?

Sercem jak ptakiem rozśpiewanym  
wzlecieć trzeba w górę  
I połknąć SŁOŃCE, które w rosy kropli  
zamknęło blask swój i radość i pełnię.  
Lecz serce – małe  
pęknać może w chwili, gdy  
ogrom SŁOŃCA pragnie zmieścić  
w sobie...

Człowieku, co przy filiżance kawy  
dumasz jak uciec cierpieniom i smutkom  
Jak drzwi wyważyć na oścież otwarte  
Odlóż pilota, blask ekranu ucisz  
i otwórz okno. Napelnij się blaskiem  
Niech strumień światła jak złocisty warkocz  
Uderzy w Ciebie  
Niech Ci pęknie serce  
Wtedy zaświecisz.



## **Prowadź**

Nie chcę  
zanurzać się w mrok  
własnej przeszłości  
czuć ból  
marności

Tam na dnie  
poczułam woń  
białej lilii  
co przeniknęła  
złęknioną duszę  
budząc ją  
otoczoną Światłem

## **Powrót**

Zamykam oczy  
łza przeszłości  
spływa drogą życia  
z dna wyciąga  
mnie tęsknota do zapachu  
białego kwiatu czystości  
gdzie rozkwita  
Miłości pełnią

Wspinam się po śladach  
na wyciągnięte ręce  
spadają owoce ufności  
Niewinna prowadzi  
ukazuje światło  
dając siłę by  
w Nim wytrwać  
pośród ciemności  
i leku  
pozwolić wnieść dar  
którego nie znałem

Paweł Nowak  
III LO w Tarnowie  
**II miejsce**

**Boży Odblask**

Chryste ...  
słyszałem, że byłeś kiedyś  
podobno  
w okolicy i szukam Cię widzę ...

włosy Twoje kasztanowe  
i piegi  
ręce Twe od pracy starte  
do krwi aż ...

... ach to już druga ...

wśród liści gruszy Twe słowa  
tak czyste  
i tyle oczu patrzących  
na Ciebie ...

... więc dziewięta ...

kat Twój krwiożerczy ze wschodu  
popycha  
i rani ... i tnie ... i wrzeszczy ...  
przeklęty!

\*\*\*

Uciekam ...  
już za mną ... czternasta  
I Ty ? Tutaj? ...

Przedemną ktoś klęka  
i płacze  
ktoś ramieniem wzrusza ...  
odchodzi

Na kolana padam  
Rozumiem  
Ty kroplą deszczu  
Twego odblasku  
Spadłeś na ziemię  
Spragnioną – Tę ziemię ...

Płacę. Znalazłem.

Mateusz Borowiec  
ZSP w Radłowie  
**III miejsce**

## **Jezu, ufam Tobie**

Zaufać:

To znaczy – pójść w ciemno  
To znaczy – być z kimś jedno  
To znaczy – wiedzieć tyle, że nic nie wiem  
To znaczy – nadzieję okryć wątpienia cieniem

W tej objawienia prawdy małej iskiere –  
Cała nasza ufność, nadzieja ...

Martyna Kotarba  
ZSP nr 1 w Brzesku  
**III miejsce**

Błogosławiona...  
Kim byłaby dziś błogosławiona?  
Dziś, gdy nasze serca pozostają zamknięte  
na Boga,  
na niebo,  
na miłość.

Dziś, gdy grzech rodzi się tam,  
gdzie powinien być Bóg.  
Gdy zło rzuca cień na zarodki dobra  
pozbawiając je dostępu do niebieskiej światłości.  
Jak wykiełkują?

Jak dziś żyć w świętości?  
Błogosławiona  
zaprasza Boga do siebie,  
dzieli z nim duszę i ciało.  
Żyje dla ludzi  
w sakramentach  
w łasce.

Błogosławiona  
nieśmiertelna dusza  
Anioł na ziemi  
Karolina współczesności.

Martyna Kotarba  
ZSP nr 1 w Brzesku  
**III miejsce**

Droga wierzącego nie zawsze jest prosta,  
usłana różami,  
wyłożona czerwonym dywanem...  
Nieoznakowana, bez drogowskazów.  
Ostre kamienie ranią stopy.  
Liczne zakamarki, ciemne zakamarki.  
Mgła ogranicza widoczność.

Przechodnie idący w przeciwnym kierunku  
mijając, ciągną za ręce.  
Zwodzą, kuszą, zapewniają,  
że tam, gdzie idą, będzie lepiej.

Pojawiające się na każdym kroku twarze  
straszą, przepędzają, wyśmiewają.  
Wyłaniające się z mroku suche sylwetki drzew  
wywołują przeszywający dreszcz niepokoju.  
Pnącza oplatają nogi, pętają,  
wśród liści kryją się głębokie przepaście.  
Ciemne istoty palą przed Tobą mosty,  
zwijają ukwiecone, puszyste dywany.

Tyle przeszkód i prób zniechęcenia...  
Tyle pokus, obietnic,  
wizji luksusu zsyłanych przez szatana.  
Tyle zła i grzechu na drodze do wieczności...

Lecz pamiętaj dokąd idziesz.  
Masz wsparcie, Opokę.  
Jezus umacnia w podróży,  
daje siłę i odwagę,

wraz ze swym Świętym Ciałem,  
którym karmi wyczerpanego wędrowca.

Jest jak drogowskaz,  
jak mapa do rajów,  
wytycza kierunek, przypomina cel.

Wewnętrzna siła.  
Nie pozwoli zabłądzić,  
podniesie, gdy upadniesz,  
opatrzy kolana poranione ostrzem zła i nienawiści.  
Rozświecili mroki ciemności,  
światłem złagodzi surowość drzew,  
ześle słodkie, zachwycające sny,  
zapowiedzi życia u boku Ojca.

Na końcu tej drogi czeka sam Bóg  
w morzu aniołów, przestrzeni niebieskiej.  
Wynagrodzenie trudów i cierpień.  
Otarcie łez, opatrzenie ran.  
Rajskie istnienie.  
Boskie upojenie.  
Wieczne spełnienie.

Martyna Kotarba  
ZSP nr 1 w Brzesku  
**III miejsce**

Wśród codzienności ludzkich spraw  
Wśród zawirowań ludzkich serc  
Wśród nieprzebytych ludzkich dróg  
    To, że jestem, to znak  
    To, co robię, ma sens  
To, dokąd zmierzam, Bogiem jest.  
Więc śmiało poprzez świat  
Niech Chrystus żyje w nas!

Ireneusz Konwent  
ZSO i Z w Ciężkowicach  
**III miejsce**

### **Modlitwa w Krzywym Zwierciadle**

Aniele Boży!  
Mój osobisty bodyguardzie  
Przyczep się do mnie, jak rzep psiego ogona  
I nie puszczaj!  
Gdy Słońce wschodzi i zachodzi purpurą.  
Bądź moim kołem ratunkowym  
Od pokusy odeprzyj – targaj aż do trzewi.  
Niech się diabeł choć raz zasmuci z mojego powodu.  
Prowadź mnie po kamieniach i ostrych krawędziach,  
Aż do czasu, gdy zamkną się bramy mojego życia.

\*\*\*

Zapomnieli już, co to prawda.  
A że była niewygodna  
Woleli ją zostawić w spokoju  
A jeszcze tak niedawno obiecywali,  
Że ją znajdą.  
Kłamali,  
Kłamali  
Kłamstwa grubo tkane  
Słowa nieużyte, bo prawdziwe.  
Odwrócili się do niej plecami.  
Tak im było lepiej.  
Zawiązali ją kłamstwami coraz bardziej.  
Jak to mówili – w dobrej wierze  
Tylko, że ona już odeszła.

## **Spowiedź**

Kłękam przed Tobą,  
Czynię znak Krzyża  
Jestem brudny brudem grzechów, uniesień euforii.  
Coś mnie odciąga – nie ma już odwrotu.  
Zdaję relację  
TY słuchasz w milczeniu.  
Na koniec dajesz mi Pokutę... czyn Miłosierdzia.  
Miłość budzi się we mnie i skrucha.  
Odchodzę czysty, kajdany odrzucam w oddali.  
Konfesjonał pęka w szwach od Miłosierdzia.

Edyta Iwańska  
ZSP w Ryglicach  
wyróżnienie

## **Mój Nauczyciel moje Życie**

Jesteś zawsze w moim sercu,  
Chryste, Ty we mnie żyjesz.  
Zawsze na posterunku  
nigdy się nie kryjesz  
Ty mi pomagasz wybaczać,  
jak niegdyś Ty wybaczałeś.  
Uczysz kochać bliźniego,  
tak, jak Ty niegdyś kochałeś.  
Dajesz odwagę, by obronić słabszego,  
siłę, by nie oceniać zbyt szybko drugiego.  
Ty uczysz mnie miłości,  
tej, co najbardziej się liczy.  
Pomagasz, gdy dusza z bezsilności krzyczy.  
Ty jesteś moim życiem,  
Ty jesteś moim powietrzem.  
Serca mego biciem.  
Tylko dla Ciebie żyję  
jak Ty dla mnie żyłeś.  
Nie, to Ty we mnie żyjesz.  
Jesteś, a nie „byłeś”.

Karolina Bartoń  
I LO w Dąbrowie Tarnowskiej  
wyróżnienie

## **Wołanie**

Dwudziesty pierwszy wiek  
Świat, Europa, Polska  
Człowiek –

Wszystko podąża w zupełnie innym kierunku

Niż Ty – Służebnico Pana!

Dlaczego?

Czy po to, by Twoja postać była zawsze

Autentyczna i ponadczasowa?

Egoizm  
Bunt przeciw dobru

Niebanalny paradoks –

Nie mieć nic – dawać najwięcej

Czy dlatego, by Twoja obecność

Wypełniała pustkę pełną zła?

Miłości nigdy nie jest za wiele

Naucz nas dzielić się nią!

Człowiek –

Dlaczego traci swoją godność?

Odchodzić od Boga – to zwyczajne ...

Karolino,

Do ostatniej sekundy życia Twoja dusza nie  
Splamiła się grzechem

Czysta i biała jak anioł  
Męczennica  
Źródło siły.

Odpowiedz na wołania tych,

Którzy Cię naśladowają. Bądź!

Bez Ciebie lud straci nadzieję, wiarę, miłość.

Karolino,

Pokaż nam drogę do życia!

Kamil Krzywoń  
ZSP w Ryglicach  
**wyróżnienie**

## **Życie**

Rozbudzony nadśluchiwałem  
Odgłosu Twych kroków.  
Moje serce obracało się ku Tobie  
I zobaczyłem, jak idziesz w mą stronę.

Wyciągasz dłonie  
I kładziesz je na mych ramionach.  
Mówiłem do Ciebie szeptem  
I myślałem o Tobie usilnie.

Rozstąpił się przerażający wiatr,  
Kłęczałem już u Ciebie.  
Dotykałem Twych rąk, mówiąc szeptem:  
„Przyjmij mnie”.

Nawet nie wiem, kiedy i jak się to stało,  
Przeciągnięto mnie przez szpitalny korytarz.  
Nagle usłyszałem Ciebie w duszy mej  
„Wróc do mnie”.  
I zdarzył się cud, wstałem i poszedłem za Tobą,  
Panie.



Kinga Galas  
ZSP w Ryglicach  
**wyróżnienie**

## **Chrystus jest z Tobą**

Gdy się rodzisz – Chrystus jest z Tobą i raduje się,  
Gdy uczysz się chodzić – Chrystus jest z Tobą i podtrzymuje Cię,  
Gdy dorastasz – Chrystus jest z Tobą i uśmiecha się,  
Gdy płaczesz – Chrystus jest z Tobą i pociesza Cię,  
Gdy się spowiadasz – Chrystus jest z Tobą i wysłuchuje Cię,  
Gdy umierasz – Chrystus jest z Tobą i ze sobą zabiera Cię.

---

**dorośli**

## **Dar Boga**

Jesteś darem  
niespodzianką Boga  
dla mnie

kocham Boga niespodzianek  
również  
za dar Ciebie

podnoszę głowę  
już świt...

Barbara Wójcik  
**I miejsce**

## **Ucieczka**

Uciekłam  
nie pojmowałam  
dopóki  
serce nie zatoneło w miłości

próbuję się wyrwać  
życie kusi kolorami  
Chrystus zamilkł...

milczenie powraca  
znów jestem...

Maria Glica  
**I miejsce**

## **Zrozumiałam**

Szukałam Cię, Jezu, na ziemi,  
szukałam Cię, Jezu, na niebie,  
w miłości, radości i smutku  
i w betlejemskim żłóbku,  
w świątyniach, tabernakulach,  
w księgach, ikonach świętych,  
w drugim człowieku, w przyrodzie  
i cudach niepojętych,  
w krzyżu u dróg rozstaju  
i w wielkanocnym grobie.

Długo nie miałam pojęcia,  
że mogę odnaleźć Cię w sobie.

## **Spowiedź**

U krtek konfesjonału  
w godzinie nawrócenia  
sumienie win ciężar złożyło  
do ucha Przebaczenia.

Lekkie jak piórko odeszło  
od źródła Miłosierdzia.  
Sumienie – Ziemia Święta,  
świadectwo człowieczeństwa.

Na Miłość rozpiętą na Krzyżu  
skruszone z nadzieją spojrzę  
i padłszy na oba kolana,  
akt żalu zapłakało.

## **Byłam tam – Tarnów 10 czerwca 1987**

Wiek kalkulacji i przeliczeń,  
kariery, sukcesu i „mieć”,

a na tarnowskich błoniach  
Głowa Katolickiego Kościoła,  
Chrystusowy Namiestnik Jan Paweł II  
wynosi na ołtarze prostą wiejską dziewczynę,  
która po ludzku przegrała.

Rzesze wzruszonych serc.

Byłam tam.

W postawie celnika,  
zachwycona świętością Karoliny,  
zadumałam się nad moją wiarą,  
malutką jak ziarnko gorczycy.

Bóg, by nas zadziwić  
i zawstydzić  
maluczkich powołuje.

## Wspomnienia

Kiedy echa zdarzeń niosły świeżą boleść –  
rankiem szron zwarzył trawę  
kwiecie powalił pokotem...  
Wiatr pozamiatał liście ostatnie i płowe  
mgła opadła  
a dymy snuły senną opowieść...  
Wiejskie strzechy  
jak kumy przysiadły za płotem  
i marzyły o wiosnie otulone chłodem...  
Zastygły ziarna porzucone w ziemię  
przydeptane pożogą wojenną i trwogą  
zamarł las –  
jeno serce dziewicze, gorejące, młode  
poszybowało chyżo  
między anielskie przestrzenie  
nieznużone ostatnią  
i męczeńską drogą.

## Prośba Karoliny

Proszę Cię za ludzi  
pokłóconych z Życiem  
obrażonych na Miłość  
zapatrzonych w siebie  
biednych choć majątnych  
wciąż tęskniących skrycie  
za Bogiem –  
bliskim w Człowieku  
utajonym w Chlebie.

Teresa Tracz  
**II miejsce**

### **Błogosławiony czas**

Błogosławiony czas, gdy żyjemy dla Pana:  
dzielimy się Wiarą i radością chwili  
chlebem i solą witamy jutrzeńkę  
z pośpiechem wybiegamy naprzeciw bliźniego  
i w każdym człowieku widzimy Chrystusa  
trudem i znojem podnosimy ducha  
śpiewem i pracą wystawiamy Stwórcę  
wdzięcznym spojrzeniem osławiamy zmierzch  
przyjaznym słowem dogaszamy spory  
a ciepłym gestem kruszymy lód w sercach ...  
Błogosławiony czas, gdy żyjemy dla Pana –  
ciemne doliny przemierzamy Miłością  
ostatnie drogi krzyżujemy Nadzieją  
unikamy zła, umieramy bez leku  
by dobrem zwyciężyć teraz i na wieki ...  
Sto lat na ziemi jest jak jedno tchnienie –  
życie Karoliny świeci coraz jaśniej  
uśmierza smutek, zawstydzona, zachwyca ...  
Ziarno krzewi się z mocą i owoc przynosi –  
błogosławiony, kto zaufa Panu  
ze świętymi zasiądzie na tronie zwycięstwa  
wyprasząc stale zdroje świeżych łask  
życiodajny powiew  
naręcza miłości  
czystość jasną, promienną  
świętość zwykłą, codzienną ...

**Błogosławiony czas  
gdy Jezus żyje w nas!**

Agnieszka Seremet  
**II miejsce**

### **Kajzerka Karolci**

Właśnie ją piekła  
Pachniała domem  
Błyszczała słońcem  
Kajzerka – kawałek chleba  
Ułomek nieba  
Kajzerka...  
Już jej nie ma  
Potoczyła się po klepisku  
Pod ciężkie bucisko  
Ruskiego żołnierza  
Nie zamierzał jej podnieść  
Ucałować...  
Podeptał, krzyczał,  
Kazał maszerować  
W las! W las! W las!  
Kajzerka zdeptana  
Karolina skazana  
Na śmierć  
Nie w czas, nie w czas.

## Świadectwo wiary

Na bezdrożu mego życia  
Wypalonego przez zło, jałowego jak piach pustyni,  
Na bezdrożu mego życia, w którym panował ból, cierpienie,  
beznadziejność

Idąc wolno spotkałam ... Ciebie.  
Stanąłeś cichy i jasny przede mną.  
Nie chciałam Cię wpuścić do serca swego!  
Odwróciłam się plecami.  
Milczałam.  
Bałam się.  
Ty czekałeś cierpliwie  
Cicho pukając do drzwi duszy mojej.  
Pukałeś wytrwale, pokornie.  
Pochyliłeś się nade mną,  
Szepnąłeś do mnie –  
Weź swój krzyż i chodź za mną.  
Pomogę Ci go nieść. Obiecuję...  
Od tego dnia „Żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus”.  
Dzięki Panie Tobie i z Tobą niosę Krzyż z każdym, kto wie, że jesteś  
ukojeniem.

Tym, którzy zapomnieli o Tobie, ja swym Świadectwem Wiary  
przypominam

I będę nieść tę nowinę po ostatnie dni swego życia.

## Do Karoliny

A gdybyś żyła dzisiaj wśród nas  
Potrafiłabyś zresetować komputer  
Wysłać maila, zaesemesować  
Naładować smartfona  
Jakie zdjęcia polubiłabyś na fejsie  
Ile nadgodzin brałabyś po pracy  
Aby związać koniec z końcem  
Umiałabyś przewidzieć hossę na giełdzie  
Pisałabyś biznesplan, prowadziłabyś firmę  
Określałabyś marżowość i rentowność firmy  
?????

Czy jest coś czego możesz nas nauczyć  
Jakaś droga której nie ma w GPS-ie  
Czego nie możemy znaleźć w Google  
????

Miłości Przebaczenia Świętości

Iwona Poręba  
III miejsce

## Biała lilia

Biała lilio! Ty szepczesz wiersz o Karolinie  
Za wioską, obok lasu, w zielonej dolinie  
Mów do mnie! Ja posłucham i na karcie spiszę  
Mów do mnie! Ja już Ciebie biała lilio słyszę!

I w ciszy wieczoru gdy patrzę na lasy  
Słyszę jak stukają żołnierskie obcasy  
I kury które gdaczą w wiosce i w zagrodzie  
I głosy ludzi pracujących w polu i ogrodzie.

Słyszę nagle wystrzały i krzyk przerażony  
Czarny lęk co się zbliża z prawej... z lewej strony...  
I furkoczą spódnice, słyszę dziewczyn łkanie  
I krzyki, i piski, huk i psów szczekanie!

Nagle na mojej ścieżce słyszę tupot głośny  
I mężczyznę... żołnierza... a język ma sprośny  
Szybki oddech kobiecy co płuca rozrywa  
Tu się walka na życie i na śmierć rozgrywa.

Choć mam oczy zamknięte – mam otartą duszę  
Chcę wraz z Tobą uciekać!... lecz się nie poruszę...  
Bo mam nogi tak ciężkie jak ciężka jest skała  
Więc tu stoję i słucham...  
Ty mów lilio biała...

I mój oddech przyspiesza gdy słyszę dyszenie  
W przyspieszonym oddechu ogromne cierpienie  
I furkocze na wietrze zdjęta z głowy chusta  
I prawie mnie dotyka... delikatnie muska

I krzyk słyszę w cierpieniu... słyszę krzyk dziewczęcy  
I wulgaryzm żołnierza ciężki i bydlęcy  
Tupot nóg... tupot butów, drżała ziemia cała  
Bo zapragnął żołnierz dziewczęcego ciała.

I stanęłaś przed bestią uzbrojona w Boga  
Odpierałaś ciosy... obca była trwoga  
Lecz siły nierówne bo słabe Twe ciało  
Wiary było dużo lecz siły za mało.

Czy Ty wtedy myślałaś Karolino droga  
Że się kończy Twoja wędrówka do Boga?  
I choć walczysz o czystość wszystkimi siłami  
To za chwilę już staniesz między aniołami?

Co czułaś gdy mgła biała przysłaniała oczy  
Gdy widziałaś, że każda Twa rana krwią broczy?  
Gdy ucieczka przez bagna zbyt trudną się stała  
O czym wtedy myślałaś Karolino mała?

... I otwieram oczy ... cisza jest dokoła  
Już nikt do mnie nie mówi i nikt mnie nie woła ...  
Wzrok utkwiony w oddali, wsłuchuję się w ciszę  
Tylko cichy śpiew ptaków i szum liści słyszę.

Kim jesteś biała lilio? Czyś ty jest rośliną?  
Czy chustą owiniętą wał-rudzką dziewczyną?  
W milczeniu skłaniam głowę przed Twym zaufaniem  
Bogu ... i przed modlitwą: „Ojcze, niech się stanie...”



## przestrzeń

wypełnia się przestrzeń  
macewy spokojem  
kamiennym posągami łupanym z dłuta  
pulsami słów moich rzucanych z bliska  
razem ze świecy płomieniem rozchwanianym  
gdy myśli w lichtarz dnia zakute  
z nostalgią  
rodzą się we mnie bębniąc jak deszcz  
pacierzem

i zieleń toczy tu zaciekle boje  
szepcąc się ucłowiecza  
jak księgi rozpostartej Tory  
gdy ją czytają uczeni cadycy

tu kamienie snują swą historię  
z której świat się odczytuje  
i trapiści Mertona wyplatają  
ze sznurów długie i dziękczynne modły  
na chwałę Boga

nawet czciciele ognia mają tu  
swoje tajemne schody  
tu jedna się kamień i woda  
a ogień swoje drapieżne żądło chowa  
tu się zabliznia rana ziemi

## sen

śniłem ziemię o brzegach rozkołysanego piękna  
w dniu który do niej nas pielgrzymim szlakiem wiedzie  
bo z miłości stworzona została Ręką tajemniczą  
jak chmura ptak czy obłok  
z rzekami rozmodlonego nurtu  
płynące wśród pól i lasów  
co w źródłach tajemniczych swój początek mają

z wodą świętego Jordanu z jego symboliką i wymową  
którą czcimy dzisiaj w pieśniach  
w sercach czystych i nieskalanych niczym  
które są jak zdrowy owoc  
bo z drzewa dobroci biorą swój początek

śniłem jej wielkość królewską  
bo taką ją widzę codziennie jak światło  
gdzie Bóg dobrotliwym wzrokiem owce swoje pasie  
na bujnych pastwiskach ziemi  
gdzie sacrum każdy z nas nosi w sobie  
nawet ptak uczepiony chmury w nieskalanym locie  
tu człowiek dziękczynne pieśni śpiewa  
na chwałę Stwórcy i rzeczy którą miła jest  
by niosła radość i szczęście każdemu  
w drzwi domów otwartych gościnnie  
do których strudzony pielgrzym może wejść  
o każdej porze dnia lub nocą

śniłem swój sen z gromadą bliskich mi ludzi  
którzy nad wody spokojne i w doliny szczęśliwe  
mnie kiedyś zawiodą

Andrzej Ziobrowski  
**III miejsce**

## **dzieci światła**

daleko od światła  
płacz córko płacz  
niebo niech twoje będzie  
gdy gorzkie struny napina  
nad nami  
z ziemi owoc zrodzony  
jak dzień z glinianej misy nocy ulepiony  
który krwią ciepłą nas omywa

tą drogą szło wielu  
a garstka ją przeszła  
bo w sobie rozpacz nieśli  
świata niedole  
ciała ich spłonęły o świcie  
jak tych  
co szli do fabryk śmierci  
przez Boga opuszczeni  
doszli w końcu doszli  
płacz synu płacz nad światem

niech choć jeden  
w róg zadmie  
by pamięć o nich przetrwała  
łzę mógł każdy uronić  
nawet kamień przydrożny  
wstydu chustą niech się okryje  
płacz córko płacz

ciężkie chmury nad nami  
niech w ogniu spłoną

ze światła dnia z nocy  
zrodzi się dzień szczęśliwy  
będziemy go w sobie nosić  
codziennie jak dar największy  
prowadził będzie każdego po drogach tajemniczych  
bo zrodzony jest z sacrum  
hosanna hosanna

to co zostało  
na niebie tęczą rozbłyśnie  
a w nas jak drzewo zaowocuje

Andrzej Ziobrowski  
**III miejsce**

## **Noe**

na przekór podszeptom  
Noe nieubłaganie ściga się z czasem  
a zostało mu go niewiele  
z czego doskonale zdaje sobie sprawę

z wiedzą godną mędrca  
podejmuje to wyzwanie  
i mierzy się z tym co nieuniknione  
i z samym sobą

nawet jego trzech synowie  
z wytrwałością godną podziwu  
pomagają strudzonemu ojcu

zmęczony  
w świetle rzuconym przez łojowe pochodnie  
ledwie rozpoznaje twarze  
ale słuch go nie zawodzi dzięki Bogu  
rytm budowy łodzi zadziwia wszystkich  
nawet jego zagorzałych wrogów

pasterze z pobliskich gór  
z podziwem i zachwytem  
drżącymi rękami gładzą żebrowania smołowanej Arki

Agnieszka Sienkiewicz  
**wyróżnienie**

## **Chrystus**

Nazywają Go Alfa i Omega  
Jest w oczach zatroskanej o codzienność matki  
Jej ciepłym uśmiechu, kiedy radość  
Jej każdej kropli łez, kiedy smutek  
Jest w staraniach ojca o dom  
Wspiera jego spracowane dłonie  
Męskie rozmowy z synem  
I czas poświęcony rodzinie  
Jest w beztrósce dziecka  
I świadomym wyborze duchownego  
Błogosławi każdej Twojej chwili  
Cierpliwie czeka na zaproszenie  
Gdy grzech zajmuje Jego miejsce w Tobie  
W Miłosierdziu swoim odpuszcza Ci upadki  
Jego Miłość nie zna granic  
Chrystus – Początek i Koniec

**prace plastyczne**

## Spis treści

Słowo Biskupa Tarnowskiego ..... 3

### szkoły podstawowe IV-VI

Twój obraz... – <i>Klaudia Nasiadka, SP w Biskupicach Radłowskich, I miejsce</i> .....	7
Moja wiara – <i>Gabriela Kurzeja, SP w Młynczyskach, I miejsce</i> .....	8
Każdy diabeł rogi ma... – <i>Patryk Faron, SP w Młynczyskach, I miejsce</i> .....	9
*** Chcę się nauczyć... – <i>Klaudia Wyżycka, SP w Młynczyskach, I miejsce</i> .....	10
Lekcja plastyki – <i>Wanessa Osyszko, SP w Wierzchosławicach, I miejsce</i> .....	11
Prośba do bł. Karoliny – <i>Julita Wieczorek, ZS w Brzeźnicy, II miejsce</i> .....	12
Wspomnienie – <i>Iwona Nasiadka, SP w Woli Radłowskiej, II miejsce</i> .....	13
Życie z Bogiem – <i>Patrycja Wierzycka, SP w Młynczyskach, II miejsce</i> .....	14
Sens życia – <i>Sandra Żelazna, SP w Kałuszynie, II miejsce</i> .....	15
Karolina Kózkówna – <i>Rozalia Makarska, SP w Ryglicach, II miejsce</i> .....	16
Wizerunek – <i>Maciej Mitoraj, ZS w Grabinach, III miejsce</i> .....	18
Karolino, jesteś dla nas przykładem – <i>Wiktoria Januszek, SP w Ładnej, III miejsce</i> .....	19
Modlitwa – <i>Anna Ramian, SP w Zakliczynie, III miejsce</i> .....	20
List do bł. Karoliny – <i>Norbert Kucmierz, SP w Radłowie, III miejsce</i> .....	21
Radość od Karoliny – <i>Karolina Kudzia, PSP w Uszwi, wyróżnienie</i> .....	22
Żyć z Tobą Chryste – <i>Judyta Potoniec, SP w Młynczyskach, wyróżnienie</i> .....	23
Radość życia – <i>Agnieszka Wierzycka, SP w Młynczyskach, wyróżnienie</i> .....	24
To nie bajka! – <i>Anna Zych, SP w Radłowie, wyróżnienie</i> .....	25
O Karolinie Kózce – <i>Katarzyna Czyż, PSP nr 9 w Dębicy, wyróżnienie</i> .....	26
Znajomy Kwiat – <i>Kamila Pajdo, SP w Woli Radłowskiej, wyróżnienie</i> .....	27

### gimnazja

Jesteśmy rodziną – <i>Maciej Henryk Modzelewski, NG „Siódemka” w Białobrzegach, I miejsce</i> .....	31
Modlitwa do Anioła Stróża – <i>Maciej Henryk Modzelewski, NG „Siódemka” w Białobrzegach, I miejsce</i> .....	32
Pomiędzy – <i>Maciej Henryk Modzelewski, NG „Siódemka” w Białobrzegach, I miejsce</i> .....	33
Wolontariusz – <i>Maciej Henryk Modzelewski, NG „Siódemka” w Białobrzegach, I miejsce</i> .....	34
*** Gdy ranek... – <i>Justyna Krakowska, Gimnazjum w Szynwałdzie, II miejsce</i> .....	35
Światłość – <i>Joanna Jachimek, PG w Radłowie, II miejsce</i> .....	36
Co to jest radość? – <i>Gabriela Klimczyk, Gimnazjum w Mogilanach, II miejsce</i> .....	37
Przewodniczka – <i>Justyna Kupiec, Gimnazjum nr 1 w Dąbrowie Tarnowskiej, II miejsce</i> .....	38
Droga – <i>Justyna Kupiec, Gimnazjum nr 1 w Dąbrowie Tarnowskiej, II miejsce</i> .....	39
Przeprowadź mnie – <i>Adrianna Łysik, Gimnazjum w Oleśnie, III miejsce</i> .....	40
Jak żyć? – <i>Aleksandra Grabowska, PG w Jadownikach, III miejsce</i> .....	41

Moja laurka – Krzysztof Kucharski, PG w Radłowie, III miejsce .....	43
Rozważania przy grobie błogosławionej Karoliny – Konrad Mosior, ZS w Brzeźnicy, wyróżnienie .....	44
Odrodzona – Jakub Boryczka, Gimnazjum w Oleśnie, wyróżnienie .....	45
Wołanie na ziemię – Aleksandra Sroka, ZS w Rozdzielu, wyróżnienie .....	46
Karolina – Tomasz Światłowski, Gimnazjum w Oleśnie, wyróżnienie .....	48
Pamięci Błogosławionej Karoliny – Magdalena Mazur, Gimnazjum w Szywałdzie, wyróżnienie .....	49
Człowiek XXI wieku – Jakub Sacha, PG w Złotej, wyróżnienie .....	50
Zmierch – Paweł Urbanek, PG w Radłowie, wyróżnienie .....	52
Co my powiemy – Łukasz Krupa, PG w Radłowie, wyróżnienie .....	53
Modlitwa z błogosławioną Karoliną – Dominika Worek, Gimnazjum nr 15 w Krakowie, wyróżnienie .....	54
Bądź, czuwaj, nie odchoź! – Patrycja Białek, PG w Radłowie, wyróżnienie .....	56
Hołd dla Karoliny! – Natalia Liro, PG w Radłowie, wyróżnienie .....	57
Błogosławiona – Wojciech Szlosek, Gimnazjum w Oleśnie, wyróżnienie .....	58
Droga do Raju – Angelika Lis, Gimnazjum w Oleśnie, wyróżnienie .....	59

### szkoły ponadgimnazjalne

Wtedy – Małgorzata Rola, ZSZ w Grybowie, I miejsce .....	63
Prowadź – Katarzyna Cich, III LO w Tarnowie, II miejsce .....	64
Powrót – Katarzyna Cich, III LO w Tarnowie, II miejsce .....	65
Boży Odblask – Paweł Nowak, III LO w Tarnowie, II miejsce .....	66
Jezu ufam Tobie – Mateusz Borowiec, ZSP w Radłowie, III miejsce .....	68
*** Błogosławiona... – Martyna Kotarba, ZSP nr 1 w Brzesku, III miejsce .....	69
*** Droga wierzającego... – Martyna Kotarba, ZSP nr 1 w Brzesku, III miejsce .....	70
*** Wśród codzienności... – Martyna Kotarba, ZSP nr 1 w Brzesku, III miejsce .....	72
Modlitwa w Krzywym Zwierciadle – Ireneusz Konwent, ZSO i Z w Ciężkowicach, III miejsce .....	73
*** Zapomnieli już... – Ireneusz Konwent, ZSO i Z w Ciężkowicach, III miejsce .....	74
Spowiedź – Ireneusz Konwent, ZSO i Z w Ciężkowicach, III miejsce .....	75
Mój Nauczyciel moje Życie – Edyta Iwańska, ZSP w Ryglicach, wyróżnienie .....	76
Wołanie – Karolina Bartoń, I LO w Dąbrowie Tarnowskiej, wyróżnienie .....	77
Życie – Kamil Krzywoń, ZSP w Ryglicach, wyróżnienie .....	79
Chrystus jest z Tobą – Kinga Galas, ZSP w Ryglicach, wyróżnienie .....	80

### dorośli

Dar Boga – Barbara Wójcik, I miejsce .....	83
Ucieczka – Barbara Wójcik, I miejsce .....	84
Zrozumiałam – Maria Glica, I miejsce .....	85
Spowiedź – Maria Glica, I miejsce .....	86
Byłam tam... – Maria Glica, I miejsce .....	87
Wspomnienia – Teresa Tracz, II miejsce .....	88
Prośba Karoliny – Teresa Tracz, II miejsce .....	89

Błogosławiony czas – Teresa Tracz, II miejsce .....	90
Kajzerka Karolci – Agnieszka Seremet, II miejsce .....	91
Świadcstwo wiary – Edyta Małacha, III miejsce .....	92
Do Karoliny – Monika Hyla, III miejsce .....	93
Biała lilia – Iwona Poręba, III miejsce .....	94
przestrzeń – Andrzej Ziobrowski, III miejsce .....	96
sen – Andrzej Ziobrowski, III miejsce .....	97
dzieci światła – Andrzej Ziobrowski, III miejsce .....	98
Noe – Andrzej Ziobrowski, III miejsce .....	100
Chrystus – Agnieszka Sienkiewicz, Jaroszewice, wyróżnienie .....	101

### prace plastyczne

Kinga Ogorzałek, Świetlica Środowiskowa przy parafii w Mystkowie, klasy 0-III – I miejsce .....	105
Magdalena Pogwizd, Świetlica Środowiskowa przy parafii w Mystkowie, klasy 0-III – I miejsce .....	105
Alicja Postróżny, SP nr 2 im. Henryka Sienkiewicza w Przyszowej, klasy 0-III – I miejsce .....	106
Aleksandra Bastaga, Świetlica Środowiskowa przy parafii w Mystkowie, klasy 0-III – II miejsce .....	106
Joanna Kruczek, Świetlica Środowiskowa przy parafii w Mystkowie, klasy 0-III – II miejsce .....	107
Joanna Szczepaniak, Świetlica Środowiskowa przy parafii w Mystkowie, klasy 0-III – II miejsce .....	107
Mateusz Siedlarz, Świetlica Środowiskowa przy parafii w Mystkowie, klasy 0-III – II miejsce .....	108
Bartosz Mazurek, Zespół Szkół Miejskich nr 3 w Grajewie SP nr 4, klasy 0-III – II miejsce .....	108
Anna Kroczek, SP nr 2 w Przyszowej, klasy 0-III – III miejsce .....	109
Oliwia Stryczula, SP w Podczerwonem, klasy 0-III – III miejsce .....	109
Magdalena Gogoc, Zespół Szkół w Rozdzielu, klasy 0-III – III miejsce .....	110
Faustyna Kruczek, Świetlica Środowiskowa przy parafii w Mystkowie, klasy 0-III – III miejsce .....	110
Agnieszka Borek, SP nr 2 w Dębicy, klasy IV-VI – I miejsce .....	111
Natalia Saczka, ZS w Męcinie, klasy IV-VI – I miejsce .....	111
Julia Skowron, SP w Nawojowej, klasy IV-VI – II miejsce .....	112
Justyna Faltyn, ZSP w Skrzynce, klasy IV-VI – II miejsce .....	112
Magdalena Jasińska, SP we Frycowej, klasy IV-VI – III miejsce .....	113
Maria Cabaj, SP nr 9 w Dębicy, klasy IV-VI – III miejsce .....	113
Karolina Tobiasz, ZS w Męcinie, klasy IV-VI – III miejsce .....	114
Bartosz Cholewa, PG w Oleśnie, gimnazja – I miejsce .....	114
Sylwia Bubel, PG w Oleśnie, gimnazja – I miejsce .....	115
Anna Mandecka, PG nr 15 w Krakowie, gimnazja – II miejsce .....	115
Marta Cholewa, PG nr 4 w Tarnowie, gimnazja – II miejsce .....	116

<i>Kamila Kwaśniak, PG w Radłowie, gimnazja – II miejsce .....</i>	116
<i>Joanna Mikula, Gimnazjum nr 8 w Rzeszowie, gimnazja – III miejsce .....</i>	117
<i>Dominik Czyrka, Gimnazjum nr 8 w Rzeszowie, gimnazja – III miejsce .....</i>	117
<i>Kinga Jasińska, ZS w Brzeźnicy, gimnazja – III miejsce .....</i>	118
<i>Barbara Pulnik, Gimnazjum nr 1 w Dąbrowie Tarnowskiej, gimnazja – III miejsce .....</i>	118
<i>Maciej Kowal, ZSP w Radłowie, szkoły ponadgimnazjalne – I miejsce .....</i>	119
<i>Katarzyna Machalska, Bursa Międzyszkolna w Tarnowie, szkoły ponadgimnazjalne – I miejsce .....</i>	119
<i>Katarzyna Sroka, dorośli – I miejsce .....</i>	120
<i>Barbara Wójcik, dorośli – II miejsce .....</i>	120
<i>Agnieszka Sienkiewicz, dorośli – II miejsce .....</i>	121
<i>Teresa Michalik, dorośli – III miejsce .....</i>	121
<i>Sylwia Smalarz, dorośli – III miejsce .....</i>	122
<i>Bernarda Stolarska, dorośli – III miejsce .....</i>	122